

عنوان مقاله:

ژئوپلیتیک انرژی ایران و امنیت انرژی غرب

محل انتشار:

پژوهش های جغرافیای انسانی، دوره 44، شماره 4 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حسین مهدیان - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، دانشگاه اصفهان

سیروس فخری - دانشجوی دکتری جغرافیا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ایران به دلیل دارا بودن دومین منابع عظیم انرژی (نفت و گاز) و همچنین موقعیت ژئوپلیتیک مناسب؛ یعنی واقع شدن در میان دو کانون مهم انرژی دنیا (خلیج فارس و دریای خزر) در جایگاه ویژه‌ای از نظر تامین انرژی و امنیت آن قرار گرفته است. انرژی و امنیت آن با توجه به اهمیتی که برای مصرف‌کنندگان دارد، می‌تواند به یکی از محمل‌های پیوند ایران با قدرتهای موثر در نظام جهانی تبدیل شود. برقراری پیوندهای انرژی با کشورهای مهم و تاثیرگذار در عرصه بین‌المللی، افزون بر منافع اقتصادی، منافع امنیتی قابل توجهی را برای کشور در پی خواهد داشت؛ زیرا این کشورها را در تامین یک کالای استراتژیک و امنیت آن، به میزان قابل توجهی به ایران وابسته می‌کند. از مصرف‌کنندگان بزرگ انرژی جهان می‌توان کشورهای عضو اتحادیه‌ی اروپایی را نام برد که هم‌اکنون در کنار ایالات متحده‌ی آمریکا، در صدر بزرگترین مصرف‌کنندگان انرژی جهان قرار دارند. زمینه‌های انرژی ایران، از جمله فرصت‌های پیش روی این کشورها برای تنوع بخشی به بازار بزرگ تقاضای انرژی‌شان است، اما این کشورها با وجود نیاز بالا به واردات انرژی در طول دهه‌ی اخیر، به دلیل اختلاف‌های سیاسی، نه تنها پایین‌ترین سطح روابط انرژی را با جمهوری اسلامی ایران داشته‌اند، بلکه در مواردی نیز، به دلیل هم‌سویی با سیاست‌های ضدایرانی آمریکا، مانع از تحقق فرصت‌های ژئوپلیتیک انرژی ایران شده‌اند. ادامه‌ی این روند با توجه به جایگاه ایران در امنیت انرژی منطقه‌ای و جهانی و همچنین نیاز رو به افزایش کشورهای اروپایی به واردات نفت و گاز، در دراز مدت، در راستای اهداف امنیت انرژی کشورهای یاد شده نیست. این پژوهش با روشی توصیفی تحلیلی به بررسی جایگاه ژئوپلیتیک انرژی ایران در امنیت انرژی کشورهای اروپایی می‌پردازد و زمینه‌ها و موانع همکاری‌های انرژی طرفین را مورد تحلیل قرار می‌دهد.

کلمات کلیدی:

اتحادیه‌ی اروپا، امنیت انرژی، ژئوپلیتیک انرژی، کالای استراتژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1807942>

